TÜRK
ÖĞÜN
ÇALIŞ
GÜVEN
K. ATATÜRK

İSTANBUL

Tekstil

işçisinin sesi

Sahibi
İstanbul Tekstil Sendikası Adına
Rıza Güven

Yazı İşleri Müd.
Bahir Ersoy

Adres: Sıhhiye Ap. Kat 3
Cağaloğlu — İstanbul
Tel.: 27 67 82

Dizgi — Tertip ve Baskı:
ÖZDEMİR BASIMEVİ
TEL: 22 83 39

YIL: 1 - SAYI: 15 | 15 ŞUBAT 1968 | FİATI: 50 Krş.

TAKKE DÜŞTÜ KEL GÖRÜNDÜ

Tertipçileri Adalet yine tokatladı

BAHİR ERSOY
(Tecrübeli sendikacı)

RIZA GÜVEN
(Galip geldi)

TEKSİF'ten iftira ile ihraç edilen yöneticiler mahkemeyi kazandılar

1947 yılından beri İstanbul da çeşitli isim altında kurulu sendikalarda ve özellikle 1950 den 1963 yılı sonlarına kadar İstanbul Tekstil Örme ve Giyim Sanayii İşçileri Sendikası ile Türkiye Tekstil Örme ve Giyim Sanayii İşçileri Sendikaları Federasyonu, TEKSİF'de görev alarak yoksulluk, çeşitli güçlük ve tehlikelere göğüs gererek meslekdaşlarına hizmet eden yöneticilerin. 274 ve 275 sayılı ka

karcı ve partizan bir grup derhal harekete geçerek örgüt içindeki işçiden yana yöneticileri, önce uydu sendikacı yapmak istemiş bunda başarı sağlayamayınca çeşitli tertip, tezvir ve iftira kampanyası açarak sendikadan uzaklaştırmağa yeltenmişti.

Bu cümleden olarak, 1963 İstanbul Şubesi Genel Kurulunun seçtiği 21 yöneticiden bir kaçı ve semt şubelerinden büyük vaadlerle elde ettikleri uydularla işbirliği yaparak geniş bir iftira kampanyası açıldı. Uyduları haline getirdikleri Genel Denetim Kurulu üyelerini de işe karıştırarak İstanbul Merkez Şubesi yöneticilerini hırsızlıkla itham eden beyannameler, bültenler bastırıp işçilere ve işverenlere dağıttılar. Bütün bu iftiralara ve çeşitli baskı gruplarının yardımlarını sağlamalarına rağmen, 24 Temmuz 1965 de Şan Sinemasında aktedilen Genel Kurula ka

(Devamı 4. sayfada)

Başyazı

Müfteriler utanmaz

Tekstil Sendikası ve Şeref Üyeliği

Hüdaverdi TALAY

Sendikacılığa hayli emeği geçen, çıkarcı sendikacıların dışındaki bütün toplumcu sendikacıların «Ba-

Yazan: RIZA GÜVEN

Bundan önceki yazılarımda beni ve arkadaşlarımı sendikanın parasını yemekle suçlayıp, kanunsuz, tüzüğe aykırı ve ahlâk kurallarına sığmayan davranışları ile sendika yönetenlerin, nasıl bir gestapo idaresi kurduklarını anlatmaya çalışmıştım.

Hemen her yazımda gerçeklerin gün ışığına çıkacağı günü sabırla beklediğimizi söyledim. Çünki, inanıyordum. Ne ben, ne de diğer arkadaşlarım suçlu değillerdi.

Sabır gerekliydi. Bekledik. Atılan çamurlar, iftiralar, dağıtılan bülten, beyanname ve kitaplar sinirlerimizi bozdu. Yakın dostlarımızın hatta evdeki çocuklarımızın şüpheli bakışları ezdi durdu hepimizi...

Teksif'in 527.949.— lirasını yediğimiz iddialarının yalan, bunu tertipliyen ve söyliyenlerin de müfteri oldukları şerefli Türk hakiminin kararı ile anlaşıldı. Ben ve arkadaşlarım ve de davalı oldukları halde, müfterilerle çıkar birliği olduğu için davayı birlikte kaybetmemize çaba gösterenler de beraat ettik. Aslında bu dava ne iki buçuk yıl sürecek kadar karışık, ne de o kadar üzerinde durulacak kadar karanlıktı. Ama tertipçiler daha davayı açarken dosyayı o kadar lüzumsuz belgelerle şişirmişler, 40 sahifelik lâyihalarla işi o kadar karıştırmışlar, ve ilk duruşmadan itibaren davaya önem kazandırmak için mahkeme koridorlarını kiralık nümayişçilerle o kadar doldurmuşlardı ki cevap lâyihası ile birlikte verdiğimiz ve bugün davayı redde mahkûm eden vesikalar, şerefli Türk hakiminin gözünden kaçtı. İşte bu nedenle dava uzadı da uzadı. Dosya Ankara'da kurdurmağa muvaffak oldukları bilirkişilere kadar gitti. Ankara'da kurulan bilirkişi heyetine tek iza hat vermeye imkân bulamadığımız için, önce kabul edip mahsup fişlerini kestikleri sarf evraklarımız değiştirilerek bilirkişiler aldatılmak istendi. Her şey onların çıkarına işliyordu, ama bizim tek kuvvetimiz haklılığımızdı.

Bütün bu zaman akımı içinde bizi itham edenlerin yaptıkları tertipli Genel Kurulun iptali için açtığımız davayı kazanmıştık. Böylece bize dava açanların ehliyetsizlikleri ve tertipçilikleri hükme bağlanmıştı. Fakat oyunlar birbirini kova

(Devamı 3. sayfada)

nunların çıkmasını müteakip daha güçlü bir örgüt meydana getirmek amacıyla kurulmasına ön ayak oldukları Türkiye Tekstil Örme ve Giyim Sanayii İşçileri Sendikası içinde 5 yıldanberi dönen dolaplar hatırlardadır. Teksif'in kuruluşunu takiben yapılan ilk genel kurulda tesadüflerin işbaşına getirdiği çı

Yunus Kara, Hakkı Özbal, Sabri Tığlı Haklı çıktılar..

SAYIN İŞÇİ ARKADAŞ

HÜSEYİN AKDUMAN

İşyerinde çalışmağa başladığın günden beri yepyeni bir düzenin için de olduğunu görmüş ve öğrenmiş bulunuyorsun. Bu düzene çalışma düzeni derler. Bu düzenin işlemesiyle ilgili olarak senin fikrin alınmaz. Sen ve arkadaşların Yasalar ve işyerlerinin çizdiği sınırlar içinde çalışmaktasın.

Çalışma düzenindeki noksanlık ve aksaklıkların bir kısmın'n toplu iş sözleşmeleri ile düzeltilmesine çalışılmaktadır. Çalışma hakkı, Anayasa teminatında olan haklarımızdan biridir.

Anayasanın bize verdiği bu hakkı en iyi bir şekilde kullanmak için neler yapmalıyız?

Çalışma hayatı ile ilgili yasalar, toplu iş sözleşmesi ve işyerinin çalışma talimatlarına uygun bir şekilde çalışma lı, ancak bu tatbikatın aleyhimize olan kısımlarının neler olduğunu tesbit etmeli ve düzeltilmesinin mücadelesini bana ne demeden yapmalıyız. İyi bir işçi olmak mecburiyetindeyiz. Bu mecburi yet işyerinde çalışmayı kabul ettiğimiz ve bir iş akdi yaptığımız için lâzımdır. İşverende bizi ça lıştırıp bir iş akdi yaptığı için, yasalardan ve toplu iş sözleşmesinden

(Devamı 4. sayfada)

Mekik

Bir seminerin ardından

VI

6 — Tarım işçilerine hiç bir hak tanınmamıştır. Bu hüküm doğrudur. Konuyu bütün ayrıntıları ile işleyecek ve halk oyuna ona eğilmek arzusuna yöneltecek demarş, kim den gelirse gelsin ona saygı duyarız. Memleketin sosyal yapısını incelemek herkesin hakkı. Fakat ilgililerin vazifesidir. Sayın Nusret Ekin'in bu gereği yerine getirmesi bizi sevindirdi. Konuşmacı bunu sanayi sendikacılığını TABU'laştırmadan anlatsa daha isabetli olmaz mıydı? Kaldı ki sanayi kollarındaki işçi

(Devamı 3. sayfada)

hakkın rahmetine kavuştu.

Türk sendikacılığının dejenere olduğu bir ortamda dimdik kalan nadir sendikacılardandı.

Üzeyir Babayı ilk defa Teksif'in Şan Sinemasındaki kongresinde tanıdım. İnançlarını dile getirip savunurken kendisini yuhalamaya kalkan çıkarcılarla iş birliği yapanların karşısındaki direnişi, ilerlemiş yaşına rağmen ne kadar azimkâr bir insan olduğunu göstermeğe kâfi idi.

Sınıfına hizmet aşkı ile mücadele eden bu insan, bütün maddi ve manevi baskılara göğüs germiş, hatta sınıfının bilincine varamayıp kendi kendine ihanet eden sınıfların insanlarıyla bile mücadele edecek azmi ve gücü bulabilmiş, onlara ışık tutarak doğru yolu göstermeğe çalışmıştı.

İstanbul Tekstil Sendi.

(Devamı 3. sayfada)

Zonguldak olayları tenkid ediliyor

Zonguldak, Özel

Zonguldak olayları ile ilgili soruşturma devam etmektedir. Dün de bazı kimselerin ifadesine baş vurulmuş ve Mehmet Ay kırtalp adındaki bir sanığın daha tutuklanmasına karar verilmiştir.

Böylece, Zonguldak olayları ile ilgili olarak tutuklananların sayısı beşe yükselmiştir.

BİR GREVİN HİKAYESİ

83 gün süren Yedikule Kordelâ Fabrikası grevi hatıra defterinden

Hazırlayan:
Fuat Pınarbaşı
Yönetim Kurulu Üyesi

(Geçen sayıdan devam)

14. Temmuz. 1967 Cuma Grevin 12. nci Günü:

Beşiktaş Yün İplik fabrikası işçileri grevci işçi kardeşlerine 14 sandık şeftali gönderdiler. Kendilerine işçiler adına teşekkür edildi.

Bu gün işçiler ilk defa grev ödeneklerini alacaklarından ayrıca özellik taşımakta. Ne alacaklarını bilmedikleri için bir hayli heyecanlılar. Grev ödeneği normal olarak işçinin sendikaya ödediği aidatının bir lira fazlası olmasına rağmen, Grev Komtiesi almış olduğu kararla %60 işçinin 15 günde alacağı ödenek 84 lira olması icap ederken 100 lira olarak kabul etti.

Saat 17.30 da evvelce hazırlanan bordro karşılığı 249 işçiye ilk 12 günün ödeneği Rıza Güven'in başkanlığında imza mukabilinde ödendi. İşçiler «Allah Sendikamıza zeval vermesin» temennileriyle saat 18.30'a kadar paralarını aldılar.

15 ve 16 Temmuz 1967. Grevin 13 ve 14. ncü günlerini işçiler yarım ve tam gün tatil yaparak geçirdiler.

17. Temmuz. 1967 Pazartesi Grevin 15. nci Günü:

Tahminlerimizin hilafına grev 15 gündür de-

Greve katılan kadın işçilerden biri Sendika Temsilcisinden para alırken görülmektedir..

çiler hadisesiz mağazadan içeri girdiler. 200 işçinin içeriye girişiyle mağazadaki işlerde haliyle felce uğramış oluyor. Bir hadiseye meydan verilmemesi için polise sığınan işveren alel acele sendikacıları çağırmalarını istiyor. Emniyet Komiseri sendikaya telefon ederek Genel Başkan'ın gelmesini rica ediyor. Yarım saat sonra gelen Başkan'la birlikte Naci Temel ve ben yazıhaneye çıktık. Rıza Güven orada bulunan işveren taraflarına niçin çağırıldığını sordu. İşveren «İşçiler aylık ücretlerini almak için gelmişler. Şu anda verecek param yok» deyince, Rıza Güven «Bu bizi alâkadar etmez. İşçiler grevden evvelki alacaklarını isteme-

Onbeş günde bir
Bahir Ersoy

Zonguldak olayları

Toplu Sözleşme müzakerelerinin uzamasından şikâyetçi 7500 maden işçisi şehre yürümüş. Taşkınlıklar olmuş. Polis, gazeteci ve sendikacılara tecevüz edilmiş. Zonguldak Maden İşçileri Sendikasında hasar yapılmış. Hareket üç gün sürmüş. Evet yine Zonguldak maden işçileri günün konusu olmuştur.

Tıpkı bundan bir kaç sene önceki gibi... Eli yüzü kömür tozlu, vicdanları pek binlerce insan ayaklanmışlar ve Kanunlara aykırı gelişmeler olmuşsa bunlar toplum heyecanının taşkınlarından doğan bir akışın eseridir. Yoksa plânlı bir hareketin sonucu değil kanısındayım. Bununla beraber bir kaç sene geriye dönüp o günleri Türk sosyal hayatına gerektiği önemle tesbit eden bir tabut ve onu takip eden bir grup işçiyi hatırlamıyanlar yine söyleniyorlar.

«Bu bir tahriktir... İki sendikanın mücadelesi bu elim olayı yaratmıştır... Memleketimiz hukuk devletidir.. Polise karşı gelinmemeli... Hareket kanunsuzdur... Kanunsuzluk tescil ve teşvik görmemelidir... Bu iş (...) partisinin mensuplarınca yaratılmıştır Sendikayı basanların elebaşıları sabıkalı (...) dır...»

Evet, bütün bu deyişlerde isabet vardır, Ama temelde yatan nedir? İşte sırttaki tabut bu gerçeğe eğilmeyenlere acı acı gülerek gitmektedir... O bitmeyen yolun yolcusu vatandaşlığın formalitede kalıp

vam etmekte. Bir iş gününün bile kaybından her zaman bizar olan Gabriyel, işyerinin 15 günden beri grevde olmasına rağmen, hiç de anlaşmağa tarafdar görünmüyor. Dikkate şayan bir durum. Bunda bir bit yeniği olduğu muhakkak.

Sessizlik içinde geçen günlerde işçiler sıkılıyor ve bir hareket yapmamız için devamlı surette bizleri tahrik ediyorlar. Komite toplanarak yarın sabah saat 9. da, grevden evvel işçilerin hak etmiş oldukları ücretlerin alınması için yazıhaneye gidilmesi kararını aldı. Karar işçi arkadaşlara anlatıldı. Ertesi gün erkenden gelmeleri temennisiyle saat 18 de nöbeti olanların haricindekiler yoklamayı müteakip evlerine gönderildiler.

18. Temmuz. 1967 Salı Grevin 16. ncı Günü:

İşçi arkadaşlar sabahın erken saatlerinde grev mahallinde toplandılar. 200'ze yakın işçi belediye otobüsleriyle Eminönü'nde buluşmak üzere yola çıktılar. Vaziyeti daha evvelden haber alan Gabriyel Emniyet'e telefon ederek «İşçiler yazıhanemi basmağa geliyorlar, beni öldürecekler» demiş tedbir aldırmış. Polise hakikati anlatan işsiyle anlaşırsın» diye cevap verdi. Gabriyel hadise nin tesiriyle kaya gibi olmuş bizlere döndü. Netice alamayınca telefona sarılarak sözüm ona bir yerden para istedi. Yapmış olduğu aldatıcı telefon konuşmasından sonra mühasebecini gönderek bankadan para çektirdi. Bizlere dönerek, bu işin bitmiş olduğunu, birazdan para geleceğinden işçileri işyerine göndermemizi rica etti. Çabasının boş olduğunu görünce sustu. Para geldi ve daha evvelden hazırlanmış olan bodro ile birlikte muhasip Dezi, Naci Temel ve ben parayı işçilere dağıtmak için işyerine giderken, işçilerde grup başkanları ile birlikte, başarılarının vermiş olduğu huzurla Eminönün'den otobüslere binmek üzere yola çıktılar.

Grev mahallinde akşam geç vakitlere kadar işçilerin alacakları dağıtıldı. Böylece hareketli ve bereketli geçen günde sonra erdi.

19. Temmuzdan 27 Temmuza kadar günler oldukça sakin geçti.

DEVAMI VAR

kalmadığını soruyor ve olayların altında yatanı düşünmeden hükme varanları hakikatleri arayıp yaraya parmak basmağa davet ediyor.

Yeryüzünden 600 metre derinlikteki adam yer yüzü münasebetlerinden şikâyetçi mi.? Kaderin kendisine gülmediği kanısındanmıdır.? Kazmasının, ezdiği kömürle birlikte talihinden hınç alıp almadığını düşünüyormu? Siz ne derseniz deyiniz, orada her an patlamağa hazır bir volkan vardır. Ona eğilmekte geç kalınmamalıdır.

Nitekim tabut giderken peşinden gelen başları yerdeki insanlara sırtların da oynanan oyunları anlatmış, sonra hak yolunda kurşun yiyen günahsızın safiyeti ile şahlanan azmin sesini bize duyurarak bu günü haber vermiş ve «Bu memleket sa-

(Devamı 3. sayfada)

Türkiye'de Beslenme Sorunları

Doç. Dr. Osman KOÇTÜRK
Tarım Bakanlığı, Besleme, Gıda ve Kontrol ve Teknoloji Müşaviri

Birinci Beş Yıllık Kalkınma Plânı, halkımızın temel ihtiyaçlarından birini gereği gibi ele alma bakımından aksamıştır.

Türk halkı eskidenberi, çok tahıl az et ve az süt, az yumurta ve az balıkla beslenen bir toplum olduğu için genel sağlık bozuk, çalışma güçü düşük ve memleketin sosyal sorunları çoktur. Tarımla endüstri arasındaki dengenin plândan önce ve bir biçimde bozulmuş olması, Türkiye'nin beslenme bakımından yabancı ülkelerin üretim fazlalarına tabi bir toplum olmasına sebep olmuştur. Besin maddesi, makine için benzin ne ise insan için de odur. Böyle düşünülünce % 7 bir hızla kalkınması düşünülen bir toplumun en aşağı optimal şartların %7 üstünde bir beslenme standardına tabi tutulması gerekir. Böyle olmasına rağmen Plânlama Teşkilatı çeşitli sektörlerdeki yiyecek üretimini hemen hemen bir diğerine paralel denecek ölçülere göre almış ve plânlı dönemin ilk üç yılında tahıl üretimini artırmak için meraların sürülmüş olması hayvan «population» unun artmış olması, hayvan veriminin düşmüş olması, hayvan başına alınan verimin düşmesine ve halkın hayvansal protein kaynakları bakımından daha kötü koşullar içine düşmesine yol açmıştır.

Bunun sonucu olarak ortaya çıkan ve sözde hayvancılığı geliştirmek için kurduğumuz Et ve Balık Kurumunun halkın elindeki kavurmalık ve pastırmalık eti sömürüp büyük şehirlere, Ortadoğu pazarlarına ve Rusya'ya sattığı, Erzurum ve Konya köylerinde çocukların tahılla tek taraflı beslenmesine bağlı kızamık vakalarının öldürücü bir hal aldığını görüyoruz.

Türkiye'de bugün işçinin aldığı ücretle yiyecek fiatları arasında büyük bir dengesizlik var, hiç bir otomobilin deposuna iki kilo benzin koyup Eskişehir'e kadar git dön demek kabil değildir. İnsan fizik ve aritmetik koşullara göre çalışan bir makinedir. Bu makine gereği gibi beslenmez, ihtiyacı karşılanmazsa insan kendi dokularını yiyerek kendi kendine tükenmeye gider. Bir Amerikan araştırıcısı tarafından yapılan çalışmalar, kendi kendini yemeyoluyla ağırlığının %15 kadarını kaybetmiş olan bir insanın iş gücünün %50 azaldığını ve reaksiyonel bir davranış gösterdiğini ispatlar.

(Devamı 3. sayfada)

BAŞYAZI

(Baştarafı 1. sayfada)

lıyor, yeniden kanunsuz bir genel kurul toplayanlar tekrar sahnedeki rollerine başarı ile devam ediyorlardı. Davayı kazanacağımızdan emindik Nihayet kazandıkda

Bu kararla bizim masumluğumuz, davayı açanlarında müfteri oldukları anlaşıldı.

Şimdi ben ve arkadaşlarım açık alınla dolaşacak, meslekdaşlarımıza daha güçlü ve daha rahat hizmetimize devam edeceğiz. Buna karşılık müfteri oldukları hükmen anlaşılanlar yeni iftira ve tezvirlerle sanatlarına devam edeceklerdir. Ama bundan sonra etraflarında kiralık adamlardan başka yardımcı bulabileceklerini sanmıyorum.

Bence mühim olan bu mahkeme kararından çok Tekstil işçilerinin her iki taraf hakkında vereceği karardır. Hepsinden önemlisi ise, Türk Kamu Oyunun bir avuç çıkarcının oynadıkları bu çirkin oyun dolayısiyle Türk Sendikacılığı hakkında vereceği hükümdür.

Değerli okuyucularım.

Oynadıkları oyun dolayısıyle Türk adaletinden müfteri damgasını yiyenler utanmazlar. Fakat sanıyorum ki, bilmiyerek onların bu tertiplerine alet olanlar varsa, ki muhakkak vardır, onlar utanmışlardır elbette. Geçen gün Teksif'ten istifa ederek Sendikamıza üye olan işçilerin çalıştıkları bir fabrikaya gitmiştik. İşçilerle birlikte yemek yedikten sonra sohbet ediyorduk. Bütün işçi kardeşlerim temize çıkmamıza seviniyor, bizleri tebrik ediyorlardı. İşyerinde tek başına kalmış Teksif temsilcisi bir sual sordu, «Mahkemede ibraya sığınmadığınızı isbat edebilir misiniz?»

Bu zavallı adam ne istiyordu?

Yöneticileri olarak iki yıl içinde 8000 üyesini 36.000 e, aylık gelirini 25.000 liradan 200.000 lira-

Zonguldak olayları

(Baştarafı 2. Sayfada)

hiplerini memleekete yaraşır samimiyetle karşılanmasını sağlayacak çalışmayı yapın» demişti. Ama ilgili kulaklar bunu duymadılar. O gün kurşun atan zihniyeti suçlamak gerekirken, hak için yatağından kalkanlar suçlanmış ve «bu bir kominist tahrikidir» denmişti.

Şimdi yine tahriklerden bahsediliyor. Neden tahriklerden bahsediliyor. Neden tahrikçinin elindeki silâhı yok etme çabası gösterilmiyor?.

Uzun seneler bir lokma bir hırka ile çalışıp insan muamelesi arıyanların hüsranlarını dindirecek deva bulunmadıkça bu olayların tekrarı yadırganmamalıdır.

MEKİK

(Baştarafı 1. sayfada)

sendikaları sayın konuşmacıyı bu konuda yanlarında görmekten öğünürler. Zira onlar, tarım alanında ter döken kardeşlerinin kanunlaşmayan hakları için daha çok önceleri mücadele bayraklarını açmışlar, tarım işçilerinin Çukurova'da hâla İbrahim Paşa'nın yazılı olmayan prensiplerine göre sabahtan akşamı bulduklarını belirten bir çok çalışmalar yapmışlar ve bu sahadaki boşlukların doldurulmasını savunmuşlardır. İfadelerimizi doğrulayan belgeler aranırsa bol bol bulunacaktır. Hatta, memur sendikalarının hukuk literatüsündeki yerini bulması için de sanayi sendikalarının yaptığı çabalar bilinen gerçekler arasındadır. Görülüyor ki sanayi sendikaları yalnız kendi meseleleri için çalışmamışlar, sosyal yapıda kendilerine düşen görevleri de yapmasını bilmişlerdir. Bencil değil, insancıl olmuşlardır.

Sendikamızdan Haberler

Eyüp şubemiz gelişiyor

Yalan, iftira ve tezvir mekanizmasının işlemesi yüzünden sendikamızdan ayrı kalmış veya buna zorlanmış işyerlerinden biri de Eyüp'de kurulu Boyateks Fabrikasındaki arkadaşlarımızdı. Bundan bir müddet evvel üyesi oldukları sendikanın Eyüp şubesinde işleri olan arkadaşlarımıza, gerçek sendikacının yapamıyacağı bir şekilde hitap ederek onları kıran hatta, «Ne yapalım bir fabrika giderse gitsin. Bize bir şey olmaz.» diye cek kadar küstahça konuşan sözde sendikacılara işçi arkadaşlarımız gerekli cevabı verdiler. Karşı sendikadan istifa etmek suretiyle topluca sendikamıza üye olmağa başladılar. Bu durumdan telaşlanan şube yöneticileri, yanlarına bölge temsilcisini de alarak, işyerinin yemekhanesinde bir konuşma yapmak ve işçileri uyutmak istemişlerdir. Fakat gerçekleri gören işçiler tarafından lâyık oldukları şekilde karşılanmış ve yemekhaneyi terk etmek zorunda kalmışlardır.

Ertesi günü işyerine giden sendikamız Genel Başkanı Rıza Güven ile, Bahir Ersoy, Hakkı Özbal, Hüseyin Akduman, Eyüp Şube Başkanı Turan İkaç ile sekreter Musa Beğler'den kurulu ekip bu defa aynı işçiler tarafından alkışlarla karşılanmışlar ve ekibin yaptığı konuşmayı can kulağı ile dinlemişlerdir. Toplantı yemekhanede bitmemiş, bir kahvede devam edilmiştir.

Böylece, Teksif'in kalesi Eyüp'dür diye kendi kendilerini avutanlar bir kere daha işçilerden

ya çıkardığımız ve 3.5 milyon lira gelir sağladığı mız şube için yaptığımız 527.949.— liranın sarf belgelerini genel merkeze teslim edip mahsup fişi aldığımız, ayrıca genel kurulada hesabını verdiğimiz halde bize zimmet çıkaracaklar, bizler ise bu vesikaları mahkemeye ibraz ederek kendimizi savunmayacağız. Böylece ağaların tertiplerinde muvaffak olacaklar.

Bu zavallı adamın hiç günahı yoktur. Çünki, davayı kaybedeceklerini bildikleri için onu ve onun gibi uyduları öyle alıştırmışlardı. Şimdi de «İbraya sığındılar, yoksa mahkûm olacaklardı» dedirtecekler. Amma her halde bir takım kiralık ağızlardan başkalarına bunu yaptıramıyacaklardır.

Bilindiği gibi 527.949.— lira suistimal yaptıkları için mahkemeye verilenler arasında Teksif'te görevlerine devam ettirilen ve maaş verilenler de vardı. Bunlar da hırsızlıktan mahkûm olmak pahasına davayı kaybetmemiz için tertipçilerin avukatı tarafından yazılan lâyihaları vermek suretile hesaplarda suistimal olduğunu iddia ediyor, fakat kendilerinin buna dahil olmadığını iddia ediyorlardı. Fakat şerefli ve tecrübeli Türk hakiminin gözünden kaçmadı bu oyun. O itibarla bütün yöneticileri müteselsilen sorumlu kabul ederek neticeye gitti. Yani davayı kaybetse idik, onlar da mahkûm olacaklardı. Amma kendilerinden para alınmıyacaktı.

Hırsızlık damgası yemek onlar için mühim değildi. Maaşlarını almaya devam edeceklerdi ya.

Şeref üyeliği

(Baştarafı 1. sayfada)
kası, ilk genel kurulunda kendisine bir numaralı şeref üyeliğini verirken, sevincinden göz yaşlarını tutamamıştı. İstanbul Tekstil Sendikasının hemen he men her kongresini izler, konuşma üslûbu ile kongrelere renk ve hava verirdi. Bir baba gibi yol gösterir, nasihat eder, zaman zaman azarlardı. Kısacası Türk sendikacılığı söz ve eylemleri ile çelişmeye düşmeyen, gerçek bir toplum cuyu kaybetmenin acısını her zaman hissedecek ve onun yeri kolay kolay doldurulamıyacaktır.

Sayın Nusret Ekin'in bunları bilmesine imkân olmadığı halde, adı geçen seminerin havası içinde böyle bir konuşma acep niçin yapılmıştır?

7 — «İş münasebetlerinde çalışan sınıfın menfaatleri politik yaranmalarla sağlanıyor» hükmü üzerinde önemle durulmalıdır. Zira günümüze kadar tatbikat bunu doğruluyagelmiştir. Ancak bu konuyu, niyete göre ameli kıymetlendirerek ele almak bize daha salim münakaşa imkânı verecektir.

A — Genellikle sanayi sendikalarının idarecileri hükümet edenlerle yaptıklar itemaslarda, hükümet edenlerin partisine mensup iseler imtiyazlı muamele görmüşler, bunlardan iradeleri fikri istiklâllerini muhafazaya yeterli olmayanlar parti potasında erimişlerdir. Ezik yapılı insanların çok olduğu sendikaları gün gelmiş politikacı yönetme cesaretini göstermiş hatta yönetmiştir de. Kısa vadeli bir takım menfaatler uğruna temel hakların fedası yolunda gelişmelere çok şahit olmuşuzdur. Gün gelmiş iktidar mensubu kişilerin kendi partilerinden olmayan sendika başkanını tasfiye için kombinezonlara girdiği ve «Bu adamı sendika başkanlığından atmız. Bunu yapmak için hertürlü imkânı temine hazırım. Ne ihtiyacınız varsa vereceğim.» dediği bilinen gerçeklerdendir. İşin bu yönü Türk işçi sendikacılığının tarihçesi ve felsefesi incelenirken başlı başına bir fasıl teşkil edecek kadar geniştir. Bu mesele sendikacılığımızın hal bekleyen problemlerinden birisidir. Ve politikacının sendikacılığımıza idareci zaafından faydalanarak tasalluk etmesidir.

B — İşin birde ılımlı tarafı vardır. Politikacılar organize güçlerin meselelerine kulak verirler. Toplum temsicilerinden meseleleri öğrenip onların halline çalışırlar. Gerektiğinde Yasalar çıkarırlar. Cemiyet ahengini adil ölçülerle düzenlerler. Veya buna çalışırlar. Zira onlar millete hizmet yolu ile işbaşında kalmak ihtiyacındadırlar. Bizim tarihimizde bu tip pek ender görünmüştür. Demokratik bünyeye sahip her millette bu tatbikat vardır. İngiltere ve İsveç tarihi büyük örneklerle doludur. Biz bu tip sendikacıyı saygı ile anarız. DEVAMI VAR

gerekli dersi almışlardır.

Türkiye'de besin sorunları

(Baştarafı 2. sayfada)

Türkiye'nin tarıma yönelmiş bir endüstriye ihtiyacı vardır. İngiltere de tarımsal milli gelirin %50,7 kadarı endüstri sektörüne transfer edilmektedir. Bu demektir ki, İngiltere endüstrisi tarımın hizmetindedir, tarım temel üretim kaynağıdır. Türkiye'mizde ise endüstri naylon endüstrisi, lâstik endüstrisi, gazoz ve margarin endüstrisi şeklinde gelişmekte ve gelişmemizin tüm olarak bu kalıplar içindeki endütri ile mümkün olacağı iddiası da hakim duruma gelmiştir.

Türkiye'de tarımsal üretim tabanda ve zemindedir, bunu kolaylıkla artırabiliriz. Endüstride esasen ileri ülkelerle rekabet edemiyeceğimiz kalıplar içerisinde olumlu işler yapabileceğimizi tahmin etmiyorum.

Endüstrideki gelişmeler bu şekilde cereyan ederken, tarımdaki gelişmelerinde aleyhimizde oldu ğu muhakkaktır. Türkiye, halkı aç olmasına rağmen, başka ulusların piposu için tütün, pastası için fıstık, ilâcı için afyon yetiştirmekte ve bunu da satamamaktadır.

30 milyon nüfusumuz var. Bir insanın günlük besin ihtiyacı çeşitli kalemler üzerinden belirtilip t 30 milyonla çarpılırsa Türkiye'nin yiyecek ihtiyacı ortaya çıkar, ondan sonra Türk tarımına bu ihtiyacı kendi topraklarımızdan karşılayacak bir kalıp verilir, eğer mümkün olmayan bir şekil varsa ithalata gidilir, ve bize lazım olan et ihraç edilmez, lüzumsuz soya yağı, pamuk yağı tahıl da ithal edilmez.

Devlet Plânlama Teşkilâtı Dergisi Kasım 1967 sayısından kısmen iktibas edilmiştir.

Takke düştü, kel göründü

(Baştarafı 1. sayfada)

tılan şerefli insanlara gereği kadar tesir edemediler. Genel Saymanın ve Denetim Kurulu Başkanının «Sizin 500 bin liranızı yediler, hırsızdır bunlar, ibra etmeyin, seçmeyin bunları.» demelerine rağmen, gizli oyla yapılan oylama sonunda ibra edildiler ve yeniden seçildiler. Buna rağmen tertipçiler yeni oyunlar oynamaktan vazgeçmediler. Bu defa da 18 Ağustos 1965 de Ankarada aktedilen Genel Kurula İstanbul Şubesinin 19 delegesini sokmamak buna mukabil diğer şubelerden 17 fazla delege sokmak suretiyle kanunsuz bir kongreye kıyam ettiler. Kongrenin tüzük ve kanuna aykırı olduğuna dair Ankara İş Mahkemesinin kararını da tanımıyarak tekrar seçilmeğe muvaffak oldular.

Bundan sonra kongrenin iptali için dava açan İstanbul Şubesi yöneticilerini, bir yandan Cumhuriyet Savcılığına şikâyet, diğer yandan da Haysiyet Divanına sevk ederek 527.949 lira suistimal yaptıkları iddiasında bulundular. Uydu Haysiyet Divanı derhal harekete geçti. Tertipçiler tarafından hazırlanan gerekçeye dayanarak herhangi bir tetkike lüzum dahi görmeden yöneticilerin 4 ü hariç, 18 ini sendikadan ihraç ettiler. İhraç kararını mesnet alan tertipçiler, İstanbul Asliye Mahkemesine gizlice yaptıkları

daha düşürerek adil kararını verdi.

MAHKEME KARARI

Türk Milleti adına muhakeme yapan ve hüküm veren İstanbul Asliye Mahkemesi 2 nci Hukuk Dairesi ilâmı

Esas No: 1965/783

Karar No: 1968/42

Hâkim: Kemalettin Akansel 6995

Kâtip: Münevver Yenidünya

Davacı: Türkiye Tekstil Örme ve Giyim Sanayi İşçileri Sendikası Tuna Cad. Tuna Han No. 1/23 — Ankara

Vekili: Av. Kerim Tevfik Alyot

Davalılar: Rıza Güven, Şükrü Van, Yunus Kara, Ali Taner, İsmail Çöl, Celil Kulaksız, Sabri Tığlı, Halil Gürel, Naci Temel, Kemal Abay, Muzaffer Nayır, Hüseyin Akduman, Münevver Dumaner, Hanife Debreli, Adil Torun, Hakkı Özbal, Hikmet Uluscu, Salih Kondal.

Vekilleri: Av. Talha Altunbaşak ve Av. Abdullah Sert

Diğer Davalılar:

Hasan Gem — Zuhuratbaba Mah. Türkiş Sok. 44/1 — Bakırköy

Emin Yaman — Hayrettin Karaca ve Kardeşleri Kollektif Şti. Marpuççular Eminoğlu Han üst kat: 44-45

Selâhattin Yayım — 10 Temmuz Cad. No. 85 — Yenimahalle — B. Köy

görüşleri ile alâkalı zabıt ve dosyalar ve müstenidatın celbinden sonra bilirkişi tetkikatı icrası ile 18.5.1967 tarihli rapor istihsal edilmiş, davacının bu rapor hakkındaki görüşü 30.9.1967 tarihli layiha ile dosyaya intikal eylediği gibi, davalı 30.9.1967 tarihli ve müteakiben 5.12.1967 tarihli layihası ile itirazlarını ve davacıya işbu davayı ikameye hak veren 18.8.1965 tarihli genel kurul toplantısı ve kararlarının iptali hakkında Ankara Asliye Hukuk Mahkemesince müttehaz karar tahtında davanın reddini istemesine binaen davacı buna karşı genel kurulun tekraren 19.5.1957 tarihinde toplanarak aynen kararları ittihaz eylediğini ve neticede bir değişiklik olamıyacağını ifade ile bunu tevsik altında alınan son görüşler muvacehesinde duruşmaya son verilmiştir.

Gerekçe:

1 — Dava hakkı, davanın ikame edildiği tarihteki şartlara göre mütalâa olunur. Davacı davayı ikame eylediği zaman aldığı yetki içinde bu hak ile teçhiz olunmuştur. Sonradan bu genel kurul ve kararların iptali, bunu takiben 19.5.1967 tarihinde yapılan yeni bir genel kurul toplantısı ile teyid gördüğüne göre, Medeni kanunun ön gördüğü dava hakkı usul kanunlarının ön gördüğü usulde sevk görmüş bir dava ni-

dığı da göz önüne alınarak ibranın hüküm ifade eylediğinin kabulü lâzım gelmiş,

7 — Yetkili merci tarafından verilmiş bir ibra varken 1966 tarihli tüzüğe istinatla bu defa yeniden işin ademi ibra niteliği içinde mütalaası ve bu sebeple davalılar sorumluluğunu ele almak mümkün bulunmamış,

8 — Bu sebep altında davalılar tarafından verilen ve rapora itiraz niteliği taşıyan yönleri ile keyfiyetin yeni bir tetkik veçhesi içinde ele alınması lüzumlu görülmemiş,

9 — Davalıların sendikadan ihraçları 18.10.1965 tarihli genel onur kurulu kararına müstenit olup, bu ihracın, davalıların ibrasını tazammun eden 25.7.1965 tarihli genel kurul kararı tahtında ortadan kalktığı şeklindeki bilirkişi mütalâasında isabet bulunmamış esasen 25.7.1965 tarihli karar, davalıların ihracına takaddüm eden bir genel kurul kararı olması itibarile bu eylemi bu şumül içinde mütalâa mümkün bulunmamış ve mezkur ihraç kararının hükümsüzlüğü başkaca bir kararla teyit görmediğine göre davalıların Sendikadan ihralçarı altında murazalarının men'i hakkındaki istekte haklılık bulmak lâzım gelmiştir.

10 — Manevi tazminat yönü ile olayda borçlar kanununun 49. madde şartları olma

rı ile TEKSİF, masum insanlara karşı açtığı 527.949.— liralık zarar ziyan davasını kaybetti. Böylece adalet tecelli etti. Etti amma, günahını yine sırtında oyunlar oynanan tekstil işçileri çekecekler.

ZARARLARIN MALİ BİLANÇOSU

Birinci kanunsuz genel kurul için harcanan takriben: 250.000.—

Birinci tertipli genel kurul kararına göre İst. Semt şubelerinin müstakil şube haline getirilmesi ile meydana gelen masraf fazlası (bugüne kadar takriben): 2.325.000.—

Tekstile kayan üyelerden alınamayan aidat: 2.500.000

İkinci kanunsuz kongre için yapılan masraf (takriben): 350.000.—

Namuslu insanları ihraç için Denetim ve Onur Kurulu giderleri (takriben): 50.000

Tertiplerine vasıta için bastırdıkları kitaplar, gazete ve bültenleri için baskı ve dağıtım giderleri (takriben): 200.000.—

Davalar sebebiyle tutulan avukatlara verdikleri (takriben): 100.000.—

Kaybettikleri davada davalılara ödemeğe mahkum oldukları avukat ücreti: 24.459

Kaybedilen davanın harcı: 4.327.—

Kaybedilen davanın bilirkişi ücreti: 3.000.—

Tertiple seçilip haksız olarak aldıkları ücret ve yolluklar: 1.200.000.—

rın açmaları muhtemel maddi ve manevi tazminat davasından verecekleri (Takriben): 800.000.—

Yekûn: 7.806.786.—

Bilmediğimiz ve tesbiti ancak Teksif üyelerince yapılabilecek zararlar da caba...

ZARARIN MANEVİ BİLANÇOSU

1 — Senelerin yetiştirdiği tecrübeli yöneticiler sendikadan uzaklaştırıldıkları için, geçen dönemde altın devrini yaşayan tekstil işkolunda yapılan toplu iş sözleşmeleri ile işçilerin emeği çok ucuza satılmıştır. Bu yüzden 100.000 tekstil işçisinin kaybını hesaplamak mümkün değildir.

2 — Uzun süreden beri tertipçi ve uyduların etkiledikleri bir kısım tekstil işçileri, masum insanlara karşı açtıkları iftira kampanyasında haksız çıkmanın vicdan azabını çekmeğe mahkum olmuşlardır.

3 — Tertiplerin sonucu olarak meydana gelen ortamda fiilen Teksif'den kopan onbinlerce işçinin yanısıra, manen kopan fakat toplu sözleşmelerle çıkar ilişkisi sebebiyle ayrılamayan onbinlerce işçinin sendika bağımsızlığı elinden alınmıştır.

4 — Hepsinden büyük kaybımız Türk kamu oyunun sendikalarımıza karşı duyduğu büyük güven ve ümidin sarsılması olmuştur.

Buna rağmen, kötü misalin emsal teşkil etmemesini dile-

besinden ihraç ettikleri yöneticilerin şubeyi teslim etmediklerini iddia ile şerefli Türk hakimini aldatarak aldıkları bir tedbir kararıyla şubeyi Genel Sayman İbrahim Yalçınoğluna teslim ettirmeğe muvaffak oldular. Bundan sonra tedbiri devam ettirmek ve masum insanları zan altında bırakmak için 2. nci Asliye Hukuk Mahkemesine müracaatla, 22 yöneticinin vazifeyi kötüye kullanma, suistimal, irtikap, ihtilâs ve usulsüz sarflar yapma suretiyle sendikayı 527.949.— lira zarara soktuklarından bahisle ayrıca 50.000.— lira manevi tazminat alınması isteğiyle dava açtılar. Bu arada İstanbul Tekstil Sendikasında görev alan yöneticileri devamlı surette hırsızlık isnadı altında tutmak için uydurma mali müşavir raporlarını ve mahkemece seçilen bilirkişilerin Ankarada tek taraflı olarak düzenledikleri raporun işlerine gelen bölümünü kitap halinde bastırarak dağıttılar.

Bütün bunlar olup biterken Ankarada açılan kongre iptal davası sona ermiş tertipcilerin ehliyetsiz ve yetkisizlikleri hükme bağlanmıştı, ama oyuna devam ediliyordu. Yeniden kıyyam olunan kanunsuz bir kongre ile tekrar işbaşına gelen tertipçiler, işçinin alın teri ile kazandıkları aidatlarla mevkilerini muhafaza için sendikayı çiftlik gibi kullanmağa devam ettiler.

Nihayet 2,5 yıl sonra, Türk milleti adına mahkeme yapan ve hüküm veren İstanbul Asliye 2. nci Hukuk Dairesi, tertipçilerin maskesini aşağıdaki kararı ile bir kere

mer Mah. Alay Müftü Sok. 113/2 — Şehremini

Dava: Men'i muaraza, zarar ziyan ve manevi tazminat.

Dava Ta.: 12.11.1965
Hüküm Ta.: 9.2.1968

KARAR

Davacı vekili ile davalılar vekili ve davalı Hasan Gem, Emin Yaman, Selâhattin Yayın ve Cemal Fescan ve Rıza Güven yüzüne karşı cereyan eden açık duruşma sonunda:

İddia:

Davalıların şube hesaplarında sahtekârlık ve nizam ve nizam kanunlara aykırı tediyede bulunmak, çift defter kullanmak ve bir kısım geliri zimmetlerine geçirmek suretiyle mecmuu 214.819 lira zimmet, 288.477 lira vazifeyi kötüye kullanmak, usulsüz sarf ve 24.653 lirası irtikap suretiyle cem'an 527.949 lira zarara sebebiyet verdiklerinden ve hesapları teslim etmediklerinden ihraçlarına karar verilmiş olmakla direnmelerine karşı muarazanın men'i ile 527.949 liranın maa faiz ve müteselsilen tahsili ve 50.000 lira manevi tazminatın hüküm altına alınması talebinden ibarettir.

Davalılar cevaplarında: İddiaların gayri varit olup genel kuruldan ibra gördükleri ni müteselsil sorumluluk olamıyacağını bildirmiş, bu arada Hasan Gem kendisine böyle bir iş verilmediğini, Selâhattin Yayım, kendisinin sanatoryumda olduğunu, işlerin yüzde doksanında imzası olmadığını bildirmiş,

Tarafların alınan munzam

... ve iptal kararı üzerine dayanaksız kalan dava hakkı sonraki genel kurul kararı ile teyit görmesi karşısında muamelelere bil kıyas geçerlilik verdiğinden, dava hakkına dokunan itiraz yerinde bulunmamıştır.

2 — Davalıların yönetim kurul üyeleri sıfatı ile müteselsil sorumluluk içinde olduklarını kabul lâzım gelmiş,

3 — Bilirkişi raporuna göre 257.935.31 liralık meblağın tüzük 44. gereğince harcama yetkisi almadan ve fakat usulü harcamalar altında davalılara mesuliyet teveccüh etmiyeceği şeklindeki mütalâaya davacı da layihası ile iştirak eylediği kadar, sarfın usulsüz bir sarf niteliğinde olmaması itibarile buna mahkemece de iştirak edilmiş,

4 — 208.116.88 liranın Cemal Fescan'ın 62.286.27 liralık kısmından sorumlu kılınmak suretile davalılardan müteselsilen tahsili mütalaasile dökümü raporda belirtilen ve davalılarca vaki tetkikin noksan ve vesikalar tetkik edilmeden verilmiş bir sonuç olarak karşılanmış ve yeniden tetkik talebi ileri sürülmüş,

5 — Yine dosyaya mübrez 25.7.1965 tarihli genel kurul kararı ile davaya konu mutalebe esbabı altında davalılar ibra görmüş,

6 — İleri sürülen mutalebe 16.9.1963 — 31.3.1965 arası devreye müteallik hesaplara ait bulunması itibarile 1962 tarihli tüzüğün esas alınması lâzım gelmiş mezkur tüzüğün 36. maddesine göre sube yönetim kurul hesaplarının ibrası şube genel kuruluna ait bulunması itibarile 1966 tarihli tüzüğün o tarihte henüz mer'iyette bulunma

karar vermek gerekmiştir.

Netice:

1 — Yukarıda yazılı sebeplerle 527.949 liralık zarar mütalebesine müteveccih iddia ile 50.000 liralık manevi tazminat isteğinin yazılı sebeplerle reddine,

2 — Davalıların sendikadan ihraçları altında vaki muarazalarının men'ine bu sebeple 15 lira harç ve 500 lira ücreti vekaletin davalılardan alınmasına, dava açılırken 4327 lira peşin harç alınmış olmakla bu harç bundan mahsub edilerek 4.312 lira peşin harç fazlasının davacıya iadesine, mevcut tedbirin hükmün kesinleşmesine kadar devamına,

3 — Red gören miktar sebebile 500 lirası manevi tazminat yönünden olmak üzere cem'an (24.459) lira ücreti vekâletin davacıdan alınmasına, 3.085.40 lirası davacı, 26 lirası davalılara ait olmak üzere 3.111.40 liradan ibaret duruşma giderlerinden, 1/2 sinin davacıya, 1/2 sinin davalı tarafa ait olmasına, temyizi kabil olmak üzere davacı vekili ile davalılardan Hasan Gem, Emin Yaman, Selâhattin Yayım, Kemal Fescan ve Rıza Güven ile davalılar vekili yüzüne karşı 9.2.1968 tarihinde açıkça karar verildi.

Kâtip 9.2.1968 Hakim

Kendisini vekil ile temsil ettirmiş olan davalılara

Kâtip Hâkim

Aslı gibidir.

TAKKE DÜŞTÜ KEL GÖRÜNDÜ

Yukarıda adı geçen mahkemenin Esas No. 1965/783 Karar No. 1968/42 sayılı kara-

Davayı kazanan masumlarız.

İşçi arkadaş

(Baştarafı 1. sayfada)

doğan haklarımızın tümünü vermelidir. Hem de zamanında ve noksansız olarak... Şu hale göre, işçi işverenin kendilerine düşen görevleri yerine getirmesi lâzımdır. İşçi olarak kendimize düşen görevleri noksansız olarak yerine getirdiğimiz halde işveren haklarımızı vermez veya savsaklarsa, haklarımızı isteme ve almanın mücadelesini hiç çekinmeden yapmalıyız.

Türkiyedeki çalışma düzeni maalesef gerek Yasalarla gerekse örf, adet ve toplu sözleşmelerle olsun halen işçinin aleyhine işleyen hükümler ve tatbikatlarla doludur. Öyle işverenler vardır ki, işçilerin hak ettikleri haftalık ücretleri bile zamanında vermezler. Bu tip işyerlerinde ne çalışma düzeni vardır ne de çalışmağa devamın gereği..

Bir işçi 2 gün arka arkaya işe gelmezse, işveren onu işten çıkarma hakkına sahiptir. Sebep işe devamsızlık.. Ama ayni işveren, istediği an bir işçiyi tazminat dahi vermeden — vazgeçtik tazminattan — içerdeki alacağı parayı dahi vermeden işten çıkarabiliyor. Ceza: 3 sene sonra mahkeme ile tazminatların alınması. O da işçi dava açarsa!.

Anayasamızın 42. nci maddesi «Çalışma herkesin hakkı ve ödevidir» der. 931 sayılı yeni İş Yasası, Anayasanın 42. nci maddesinin varlığından habersiz hatta karşı olanlar tarafından çıkarılırsa elbette ki çalışanların korunması için konulmuş olan bu madde işlemez.

İşyerindeki çalışma düzeninin korunması gerekçesi ile eski iş kanununun 16. ncı maddesi daha da ağırlaştırılmış olarak, yeni İş Kanununda 17. nci madde olarak karşımıza çıkmaktadır. Tazminat verilecek olsa dahi ,işçilerin işten çıkarılması düpedüz Anayasaya aykırıdır kanısındayım. Hele işyerlerinin kapısında iş için bekleyenler varsa ve çıkarılanlar 40 yaşlarında ise kolay kolay iş bulamazlar. Anayasanın verdiği çalışma hakkı dolaylı yollardan elimizden alınmış oluyor ve çalışma ödevimizi yerine getiremez hale getiriliyoruz.

İşçi Arkadaş! Anayasa ile sana verilmiş olan hakların neler olduğunu bilmen icap eder. Anayasayı tekrar tekrar okumalı ve öğrenmelisin. Eğer verilmeyen hakların varsa onların mücadelesini yapmalısın. Muhakkak ki, hak verilmez alınır!.